

ת"ד 11663/01/20 - מדינת ישראל נגד גבי מור

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

20 יולי 2022

ת"ד 11663-01-20 מדינת ישראל נ' מור

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גבי מור

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אביקסיס

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מורד (בהעדר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות של אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה, נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונת דרכים שגרמה לחבלות של ממש, עבירות בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א 1961 ותקנות 64(א)(2), 21(ג) ו-21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, ביום 17.10.19, נהג הנאשם ברכבו בחוסר זהירות, פנה שמאלה בצומת, לא נתן זכות קדימה לקטנוע המעורב שהגיע ממולו וגרם להתנגשות כלי הרכב. כתוצאה מההתנגשות פגע הקטנוע במיניבוס שחנה במקום. הנאשם במעשיו גרם לתאונת דרכים שכתוצאה ממנה ניזוקו 3 כלי הרכב ונוסעת קטינה שנסעה בקטנוע המעורב נחבלה חבלות של ממש בדמות דימום ושבר פתוח. הנוסעת נזקקה לניתוחים, השתלת עור, אשפוז ממושך, כמו גם טיפולי פיזיותרפיה מרובים.

3. במהלך ניהול ההוכחות התברר כי נהג הקטנוע המעורב היה קטין, אשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדון, והוא הועמד לדין על העבירות שביצע, הגם שלא יוחסה לו אחריות לגרימת התאונה.

ראיות לעונש:

1. נפגעת העבירה, הגב' מ. ר. תלמידת כיתה יב' התייצבה בבית המשפט, הן בשלב הראיות שנשמעו לצורך בירור האשמה, והן בשלב הראיות לעונש.

הגב' מ.ר. תיארה את החבלות שנגרמו לה כתוצאה מהתאונה, את הטיפולים הרבים שעברה, את העובדה שמילדה עצמאית הפכה לנתמכת, חודשים ארוכים בכסא גלגלים, תקופה ממושכת הסתובבה עם קביים, את השיקום הממושך, את הנפילה, את האשפוז החוזר, את ימי ההולדת שעברה כשהיא מאושפזת בבית החולים, את הסבל הרב שנגרם לה

עמוד 1

ועדיין סובלת, את הפציעות שטרם הגלדו, את הפגיעה הקשה באיכות חייה, את הפגיעה בביטחונה העצמי עקב ריבוי הצלקות שנותרו בחלקי גופה השונים, את החיים שלא חזרו למסלולם. את העובדה שסיימה כיתה יב' ולא תוכל כמו שאר חברותיה, לבחור שמלה יפה לנשף הסיום, לא תוכל ללכת לים בשל הצלקות שנותרו בגופה. לדבריה היא קיבלה עונש לכל החיים. החיים כבר לא יהיו פשוטים.

2. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. הנאשם נוהג משנת 1996, לחובתו 35 הרשעות קודמות.

3. ההגנה הגישה מכתב ממעסיקו של הנאשם, אשר מציין כי הנאשם משמש בתפקיד מנהל תפעול ושטח, אשר עיקר עבודתו כרוכה בהימצאות יומיומית במספר רב של אתרים הפזורים בין נתניה לאשקלון, וכי ללא יכולת ניידות יאלץ מעסיקו להפסיק עבודתו.

טיעונים לעונש

4. המאשימה הפנתה לכך שהנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, לחומרת העבירות וחומרת הפגיעה בנפגעת. לאור מכלול הנסיבות טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-9 חודשי מאסר וענישה נלווית. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה. בתוך המתחם עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-6 חודשים, שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, פסילה שלא תפחת מ-3 שנים, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי לנפגעת העבירה. לדברי המאשימה העובדה שהנהג המעורב היה בלתי מורשה לנהיגה אין בה כדי להשפיע על מתחם העונש ההולם או על הענישה בתוך המתחם.

5. ב"כ הנאשם טען כי התאונה התרחשה בצומת, ולדבריו כפי שמקובל בפסיקה כשהתאונה מתרחשת בצומת ישנה רשלנות תורמת לנהג המעורב, לדבריו, אם הנהג המעורב היה מיומן בנהיגה, יכול והתאונה היתה נמנעת, או שתוצאותיה היו קלות יותר.

6. ב"כ הנאשם הפנה לאסופה רבה של פסיקה לפיה בתי המשפט הסתפקו במקרים דומים בפסילה לתקופה של 3 חודשים ולעתים אף פחות מכך. לדבריו, הנאשם עובד כאיש שווק, נוסע כ- 50,000 ק"מ בשנה, עברו תקין. הנאשם עבר אירוע מוחי לפני 7 שנים נותר עם נכות של 40% לצמיתות. הנאשם בן 60, זקוק לרישיון לצרכי פרנסתו כפי שעולה ממכתב מעסיקו, הנאשם הביע הסכמה לשלם פיצוי לנפגעת העבירה.

7. הנאשם בדבריו האחרונים ציין כי גם אם היה מזוכה מאשמה, הוא עדיין היה מרגיש הרגשה נוראית מעצם מעורבותו בתאונה, מעצם הפגיעה שנגרמה לנפגעת העבירה. לדבריו, אחרי שעבר אירוע מוחי ישב שנתיים בבית עד שמחלקת השיקום של ביטוח לאומי מצאה עבורו את העבודה הנוכחית. לדבריו הוא מוכן להיפסל מלנהוג ובלבד שיוכל לנהוג על הרכב של העבודה בשעות העבודה. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** מהעבירות שביצע הנאשם, הם הגנה על שלום הציבור ושלמות גופו, ובפרט הגנה על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לטיב החבלות שנגרמו לנפגעת העבירה.

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות:** נתתי דעתי לכך שהתאונה התרחשה בצומת, נתתי דעתי לכך שלא יוחסה לנאשם רשלנות ברף גבוה, אלא חוסר זהירות ברף היותר נמוך, נתתי דעתי לחלקו של הנהג המעורב באירוע, לכך שהנהג המעורב היה בלתי מורשה כלל לנהיגה ואף הרכיב נוסעת שלא כדין, וכדברי הנוסעת (עמ' 13 ש' 14,22) לא התאמץ מספיק כדי לנסות להציל אותה מהפגיעה. נתתי דעתי לתוצאותיה החמורות של התאונה כפי שתוארו על ידי נפגעת העבירה, אשר עד היום, שנתיים וחצי לאחר האירוע עודנה כאובה ומצולקת, ונושאת את תוצאות התאונה על גופה.

11. **על מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

· רע"פ 8612/20 יורם גבאי נ' מדינת ישראל (12.1.21):

המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטיה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש. על פי עובדות כתב האישום הנאשם סטה לשולי הכביש לאחר שהגיע לעומס תנועה, חסם דרכו של האופנוע שנהג בשולי הכביש והתנגש בו. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בגופו, נזקים משמעותיים והוא נזקק לניתוח חירום. בית המשפט קמא גזר על המבקש 16 חודשי פסילה, מאסר מותנה וענישה נלווית. בית המשפט סווג את הפסילה כך שלא תחול על רכב מסוג מחפרון, על מנת שלא לפגוע בפרנסת המבקש. ערעורו של המבקש נדחה בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (24.1.19):

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק לאדם או לרכוש וסטייה מנתיב הנסיעה. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהג הרכב המעורב חבלות של ממש (שכללו שבר פתוח בירך ימין, שבר ברמס פוביס, שבר סבטרוכנטרי מימין, ושבר בטרוכנטר משמאל, הוא נזקק לאשפוז, לניתוחים רבים ולהליך שיקומי). בימ"ש קמא קבע כי רשלנות המבקש מצויה ברף הבינוני-גבוה, קבע כי מתחם הענישה ההולם את מעשיו של המבקש נע בין מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית וגזר על המבקש 45 ימי עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי, פיצוי לנהג הרכב המעורב בסך של 2,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין נדחה, ואילו ערעורו על גזר הדין התקבל בחלקו כך שפסילת הרישיון הועמדה על 13 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 8588-16 **רז משה נ' מדינת ישראל**: המבקש (שהיה קטין במועד ביצוע העבירה) הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של גרימת תאונת דרכים, נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה, ונהיגה במהירות מופרזת. על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ, בית המשפט התרשם כי המבקש פעל ללא שיקול דעת מעמיק לאור השלכות התאונה הקשות (הנפגעת נזדקקה לניתוח ולמעקב אורטופדי) וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 36 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל ולהחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 1,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 10,000 ש"ח. ערעור על פסק הדין נדחה בקשת רשות ערעור נדחתה.

· רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14):

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים שתוצאתה חבלות של ממש לשלושה נוסעים ברכב המעורב (חבלות בדמות שברים באגן, בלסת ובירכיים). בימ"ש קמא גזר על המבקש את העונשים הבאים: 10 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 52547-01-20 **עארף סאלימן נ' מדינת ישראל (05/02/2020)**: המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, פניה ימינה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכבת אופניים אשר נסעה על השול מימין. לרוכבת האופניים נגרמו שברים מרובים בפניה ובאמת יד ימין בגינם עברה שיקום ממושך ונגדעה קריירת רכיבה מקצועית. בית משפט קמא גזר דינו ל- 12 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 7,500 שח לנפגעת העבירה. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 46288-12-19 **בן פורת נ' מדינת ישראל (20.01.2020)** - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה שלא בבטחה, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב קטנוע אשר נסע בכביש מימינה. לרוכב הקטנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינה של המערער ל- 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי ופיצוי בסך 10,000 שח. ערעורה של המערער לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין המרשיעה נדחה. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה אף הוא.

· עפ"ת (מחוזי מרכז) 60577-12-17 **דניאל פליס נ' מדינת ישראל (14/03/18)** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה לרכב הבא ממול בצומת, גרימת תאונת דרכים וחבלות של ממש לרוכב אופנוע אשר נסע בכביש ממול. לרוכב האופנוע נגרמו חבלות של ממש בדמות קטיעת ידו. בית משפט קמא גזר דינו ל- 24 חודשי פסילה בפועל, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, צו של"צ בהיקף 350 שעות וקנס בסך 4,000 שח. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש התקבל כך שרכיב הפסילה הועמד על 11 חודשי פסילה.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 2068-03-17 **מדינת ישראל נ' דורון נוימרק (מיום 05/06/17)**: המשיב הורשע בעבירה של נהיגה בקלות ראש בכך שסטה מנתיב נסיעתו לימין הדרך, פגע במעקה בטיחות, חזר לכביש ופגע ברוכב קטנוע אשר נחבל חבלות של ממש, רוכב הקטנוע נזקק ל- 11 ניתוחים ונקבעו לו 73% נכות. בית המשפט קמא השית בגזר דינו 11 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. ערעור המדינה על קולת העונש וערעור המשיב על חומרת העונש נדחו.

· עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 **ערן מלול נ' מדינת ישראל (21.10.13)** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה וגרימת חבלות של ממש בדמות שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה נשימתית תנועתית והולכתית. נקבע רף רשלנות בינוני. בית המשפט קמא הטיל על המערער 11 ח' פסילה 200 שעות של"צ התחייבות כספית קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים והוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

ראו גם רע"פ 8035/13 חנן אחרר נ' מ"י (6.3.14); רע"פ 8767/13 שמעון לביא נ' מ"י, (3.3.14); עפ"ת (מחוזי ת"א) 11554-12-20 **גוטליב נ' מ"י (מיום 21/12/20)** עפ"ת (ב"ש) 36004-02-14 **חנן טוייזר נ' מ"י**, (9.6.14); עפ"ת 7554-06-13 אורנשטיין נ' מ"י (1.7.13); ע"פ (נצרת) 27057-11-14 **איפרח נ' מדינת ישראל** (1.1.15); עפ"ת (נצרת) 41397-12-13 **שאול זרחי נ' מדינת ישראל** (16.6.14).

12. לאחר שבחנתי את נסיבות העבירות בתיק שבפני ולאחר שנתתי דעתי לחומרת הפגיעות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע מענישה שאינה כוללת מאסר ועד ל- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילה בת 10-30 חודשים וענישה נלווית.

השיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

13. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את הנסיבות המפורטות בסעיף 40 יא לחוק העונשין התשל"ז 1977.

• לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על גרימת התאונה ובחר לנהל את משפטו עד תום. לא מצאתי שיש בכך כדי להביא להחמרה בעונשו, אך אינו זכאי ל"הנחת הודיה" לה זכאי מי שבחר לקחת אחריות על מעשיו.

בעקבות שמיעת הראיות התברר כי הנהג המעורב נהג בקטנוע ואף הרכיב נוסעת בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, נתון שמשום מה לא צויין בכתב האישום, וכפי שציינה נפגעת העבירה היא הרגישה שהנהג המעורב דאג להציל את עצמו אך לא עשה מספיק כדי להציג גם אותה (עמ' 13 ש' 14, 22).

• לקחתי בחשבון כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעורבותו בתאונה ועל תוצאותיה הקשות, והביע אמפתיה כלפי נפגעת העבירה.

• לקחתי בחשבון כי לנאשם 5 הרשעות קודמות בתחום הפלילי, בעבירות של החזקת מקום הימורים, החזקת כסף מזויף, מסירת מידע כוזב והחזקת רכוש חשוד כגנוב. הרשעותיו של הנאשם התיישנו. הרשעה אחרונה משנת 2005, לפיכך לא מצאתי ליתן להן משקל.

• לקחתי בחשבון כי הנאשם אשר אוחז ברישיון נהיגה משנת 1996 וצבר לחובתו 35 הרשעות קודמות, מרביתן מסוג ברירת משפט. הנאשם לא הורשע בעבר בגרימת תאונת דרכים ולא נדון בעבר לעונשי פסילה.

• לקחתי בחשבון את פגיעת העונש בנאשם. הנאשם בן 60, מוכר כנכה בשיעור 40% בביטוח הלאומי בעקבות אירוע מוחי שעבר. לאחר ששנתיים לא עבד, החל הנאשם לעבוד כמנהל שטח, במסגרת תפקידו מתנייד בין אתרים שונים וחייב את הרישיון לצרכי פרנסתו.

15. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר, ומעט מעל הרף התחתון בכל הנוגע לרכיב הפסילה.

הגם שב"כ הנאשם הציג לעיוני פסקי דין ובהם בתי המשפט סווגו את הפסילה כך שתותר נהיגה בשעות העבודה, עסקינן בסיווג חריג, החלטות אשר חורגות מהמדיניות המקובלת. לא מצאתי הצדקה לסווג את הפסילה כך שהנאשם יוכל לנהוג בשעות העבודה במסגרת העבודה. יהיה בכך משום חריגה של ממש ממתחם העונש ההולם, ובנסיבות שבפני לא מצאתי הצדקה לעשות כן, על אף ההשלכות שיכול ויהיה לכך על המשך עיסוקו של הנאשם במקום עבודתו הנוכחי. חומרת תוצאות העבירה מחייבת פסילת רישיון לתקופה משמעתית, על אף הקושי הכרוך בכך לנאשם.

16. מצאתי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגעת העבירה.

בית המשפט רואה לנגד עיניו את נפגעת העבירה, אישה צעירה, חזקה, יפה, אשר חייה בגיל ההתבגרות סטו ממסלולם בעקבות אירוע התאונה, והיא סבלה סבל רב ועודנה סובלת מהשלכות התאונה על גופה ועל מסלול חייה. בית המשפט מייחל להחלמה מהירה ומלאה של נפגעת העבירה.

נפגעת העבירה זכאית לפיצוי מלא מכח החוק לפיצוי נפגעי תאונות דרכים.

הפיצוי שיפסק הוא סמלי בלבד. כמובן שאין בכך כדי להוות פיצוי של ממש על הסבל שנגרם לה.

כל עונש אשר יושת על הנאשם כמו גם כל פיצוי אשר יפסק לנפגעת העבירה לא יכול להקל על סבלה ואף אינו מתיימר לעשות כן.

(הפיצוי טומן בחובו את האלמנט העונשי שבפיצוי, מתוך כוונה ברורה שהוא יצטרף לכל פיצוי אשר ינתן לנפגעת העבירה מכוח החוק לפיצוי נפגעי תאונות דרכים - ולא יקוזז ממנו).

עונשו של הנאשם

17. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ב. הנני מורה על פסילתו של הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה 11 חודשים. הפסילה תחל לא יאחר מיום 1.12.22 בשעה 13:00. על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט עד לאותו מועד, ככל שלא יפקד הרישיון הוא יחשב פסול מלנהוג מהמועד הנ"ל אך הפסילה לא תימנה ולא תסתיים.

ג. מטילה על הנאשם פסילה מותנית בת 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 5,000 שח לגב' מ.ר., נפגעת העבירה (ע"ת 8). הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.12.22 הפיצוי יצטרף לפיצוי לו זכאית נפגעת העבירה על פי חוק הפלת"ד ולא יקוזז ממנו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הנוכחים